

XXV

Пенри Пуалди, след като изгуби в двубоя си със Сани, се опита да вербува друг учен. Светослав стана тогава обект на пропагандата на Пуалди.

Младият българин беше израсъл в обстановка, съвсем различна от тази в Евектос Свобоеен Ублесос, но неговият ум добре разбираше утопията в пропагандата на тази страна, която беше единствена на Земята и се развиваше, благодарение на това че беше откъсната от окръжаващия я свят. Но никоя страна не може да се скрие от очите на света.

И именно в момента, когато Светослав започна поясно да вижда същността на Атомния пират и на Евектос Свобоеен Ублесос, при него дойде Пенри Пуалди. Поздравиха с учтиво и писателят започна разговора:

- Прочетохте ли книгата на Фреди Саймънс? Много хубаво е написана. По-добре би било за него, ако стане писател.

- Не бих могъл да кажа, че би било добре така или иначе – не разбирам, когато чета книга кой е професионалист и кой не е - вдигна рамене българинът и продължи. - Но мога със сигурност да кажа, че Фреди Саймънс е заблуден и то до такава степен, до каквато само вие можете да го заблудите. В момента той е щастлив, щастливи са и още няколко милиона души, но на Земята има няколко милиарда. Нима те биха могли да станат щастливи по вашата рецепта?

- Но как, вие не вярвате, че Евектос Свобоеен Ублесос наистина е страна на щастливите хора? – учуди се Пенри Пуалди.

- Да речем, че това го вярвам – каза Светослав, - но не вярвам, че ако се вземат лекарства по ваше предписание, светът ще се излекува. Вашите лекове са утопични.

- Но как може да става дума за утопия, когато всичко е на дело? – с убедителен тон изрече Пенри Пуалди. – Когато в Свобоеен Ублесос е налице такъв технически напредък, такъв висок стандарт на живота? Това утопия ли е?

- Колкото е утопия комуната на Робърт Оуен или, нека вземем “Градът Слънце” на Томазо ди Кампанела - отговори му Светослав.

- Но градът Слънце е само на книга, а ние сега го имаме в действителност – възбудено извика Пуалди. – Нуринонда – няма това не е убедителен факт?

- Не, разбира се, защото Нуринонда е единствена в света, а би трябвало да има и други – не се съгласи пак младият българин.

- Но ние искаме именно това да направите!

- Как, тъй изведнъж ли? Да си затворим очите, да преброим до десет и всичко ще стане – засмя се Светослав.

- Но вие не ме разбрахте! – извика писателят. – Ние ще ви помогнем!

- На целия свят ли? Една толкова малка страна? Това е невъзможно практически!...